

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om bindende forhåndsvurdering af importerede motorkøretøjer.

Af Klaus Kjær (DF) og Brian Mikkelsen (KF)
m.fl.

(Fremsat 27/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ønsker med det her forslag at pålægge regeringen at indføre bindende forhåndsvurdering for brugte, importerede motorkøretøjer. Formålet med forslaget er at styrke borgernes retsstilling og mindske de administrative byrder for det offentlige og erhvervslivet.

Lad mig først og fremmest slå fast, at hvis disse, må jeg sige, gode mål og formål kunne nås med det her forslag, ja, så ville jeg stille mig særdeles positiv. Jeg mener, at det forholder sig direkte omvendt. En forceret sagsbehandling på bilvurderingsområdet, der ofte retter sig direkte til den enkelte borger, og som ydermere angår ret store beløb, kan kun skade borgernes retsstilling.

Den, der ønsker danske nummerplader på et køretøj købt i udlandet, har naturligvis krav på, at det afgiftsbeløb, der opkræves, er velbegrundet med udgangspunkt i netop det køretøj, der her er tale om. Det er ganske enkelt nødvendigt med en vis sagsbehandlingstid, for at vurderingsmyndighederne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere køretøjets markedsværdi korrekt.

Den registreringsafgift, der skal betales af det indførte brugte motorkøretøj, skal jo svare til den registreringsafgift, der hviler på et tilsvarende indenlandsk brugt køretøj. Bliver afgiften højere eller lavere, ja, så medfører det urimeligheder.

Af samme grund må enhver anmodning om bindende forhåndsvurdering underlægges samme grundige sagsbehandling, uanset om forhåndsvurderingen angik et køretøj, der aldrig ville komme på danske nummerplader. Det ville for alvor være spild af offentlige ressourcer. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at

Told og Skat årlig får 50.000-70.000 henvendelser om, hvad der skal betales i registreringsafgift af konkrete brugte motorkøretøjer.

Det kan f.eks. dreje sig om en borger, hvor køb af en brugt bil fra udlandet afhænger af prisen inklusiv registreringsafgift. Af disse 50.000-70.000 henvendelser ender blot ca. 20.000 med en vurdering og betaling af registreringsafgift. Af de 20.000 er hen ved 12.000 brugte køretøjer fra udlandet og de resterende brugte køretøjer fra indlandet, f.eks. biler, der har været benyttet til registreringsafgiftsfri valutaudlændinge og dermed valutaudlejning.

Hvis vurderingsmyndighederne skulle indrettes til at håndtere bindende forhåndsvurderinger i de 50.000-70.000 tilfælde, ville disse vurderinger for op til 70 pct.s vedkommende være spildte, og jeg bruger ordet spildte, fordi vi således kan skønne, at ca. 70 pct. af ønsker om bindende forhåndsvurdering, svarende til 30.000-50.000 sager årlig, ikke vil resultere i afgiftsberigtigelse af motorkøretøjet.

Når det gælder erhvervslivet, ja, så har jeg svært ved at se, hvor det store behov for at kunne få en bindende forhåndsvurdering kommer fra. Der gælder jo det, at vurderingen går ud på at finde den pris, som motorkøretøjer kan sælges til her i landet, men netop den pris, som motorkøretøjet kan sælges til her i landet, må brugtbilimportøren have en god fornemmelse for, også uden en bindende forhåndsbekendelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve, at de vurderinger, der foretages i dag, hverken er vilkårlige eller tilfældige. Bilvurderingsmyndighedernes tekniske og handelsmæssige sagskundskab og udveksling af oplysninger myndigheder imellem har det formål at opnå et ensartet niveau på landsbasis.

Samtidig er der de seneste år gjort meget for, at told- og skatteregionernes opkrævning af depositum for registreringsafgift, så folk kan få danske plader på køretøjer og anvende dem med det samme, bliver så ensartet som muligt. Det kan næppe helt undgås med afvigelser mellem depositum og endelig registreringsafgift eller vurdering, da told- og skatteregionerne ikke kan eller skal arbejde, som vurderingsmyndighederne gør det.

Regeringen er naturligvis indstillet på at lytte til alle gode ideer, der kan lette de administrative byrder og styrke borgernes retsstilling, men regeringen kan af de grunde, som jeg her har nævnt, ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.